

Finansklagenemnda Person

Avgjørelse FinKN 2022-45

21.1.2022

Tryg Forsikring NUF

Yrkesskade/yrkessykdom - Yrkesskadeforsikringsloven (YFL)

Grunnerstatning utbetalt – senere krav om skatteulempe - yfl. §§ 12 og 13 - Fvl. § 31 - standardforskriften § 5-1.

Forsikrede var utsatt for en skadehendelse i 2010 og inngikk en avtale med selskapet om et endelig oppgjør i saken på kr 320 000 i 2013. Beløpet var fordelt på erstatningspostene ménerstatning, grunnerstatning og lidt tap. Klager krevde ytterligere utbetaling i 2021, og anførte at han ikke hadde fått erstattet skatteulempen ved oppgjøret i 2013. Selskapet avslo kravet, da skatteulempen var innbakt i de standardiserte satsene i yrkesskaderegulverket. Nemnda bemerket at erstatning for fremtidig erverv etter yrkesskade er standardisert og at det standardiserte erstatningsbeløpet ikke skal tillegges kapitaliseringsrente eller skatteulempe. Forvaltningsloven § 31 kom ikke til anvendelse i saken, slik forsikrede hadde anført. Selskapet ble gitt medhold.

Saksfremstilling

Forsikrede fikk en yrkesskade 5.10.10. Forsikrede, representert ved advokat, inngikk avtale med selskapet om oppgjør. Det fremgår av selskapets brev 2.10.13 at selskapet utbetalte kr 320 000 fordelt på postene ménerstatning, grunnerstatning og lidt tap. Selskapet dekket også utgifter til juridisk bistand. I brevet heter det: "Saken anses da fullt og endelig oppgjort alle poster inkludert, og saken vil lukkes og arkiveres i selskapet".

Forsikrede fremmet krav om revisjon av avtalen etter standardforskriften § 5-1 og avtaleloven § 36. Sekretariatet avgjorde saken i medhold av delegert myndighet 22.12.17. Sekretariatet fant at det ikke var grunnlag for gjenopptak/revisjon og avgjørelsen ble opprettholdt av nemndsleder 17.8.21.

Forsikrede kontaktet selskapet 25.10.21, og hevdet at han ikke hadde mottatt erstatning for skatteulempe i 2013 og krevde saken gjenåpnet. Selskapet avslo kravet. Det ble vist til at erstatning for skatteulempe er inkludert i de standardiserte satsene i yrkesskaderegulverket.

Forsikrede har i det vesentlige anført at han har krav på erstatning for skatteulempe, da dette ikke inngikk i oppgjøret i 2013. Selskapet plikter å gjenåpne saken etter forvaltningsloven § 31, ettersom oppgjøret er uriktig. Det fremgår ikke av teksten i oppgjøret at det er tatt med i beregningen. Kravet har ikke noe med tidligere krav om gjenåpning å gjøre.

Selskapet har i det vesentlige anført at det ikke er rettslig grunnlag for revisjon av avtalen, se bl.a. 5-årsfristen i standardforskriften § 5-1. Det foreligger ikke rettslig grunnlag for kravet om erstatning for skatteulempe ved oppgjør etter standardforskriften. Påslag for skatteulempe må anses innbakt i de standardiserte satsene, jf. formålsbeskrivelsen i NOU 2011:16 (Standardisert personskadeerstatning), pkt. 4.4.3, hvor det står at et "av formålene med standardiseringen er å unngå at spørsmål om tillegg for skatteulempe blir et tvistetema. Etter Utvalgets oppfatning egner dette spørsmålet seg for standardisering".

Finansklagenemnda Persons begrunnelse

Saken gjelder om det skal utbetales erstatning for skatteulempe når tap i fremtidig inntekt i en yrkesskadesak erstattes etter forskriften om standarderstatning, og dersom så er tilfellet om klager kan kreve revisjon av den i 2013 utbetalte erstatningen.

Forsikrede har anført at forvaltningsloven § 31 gir ham krav på gjenåpning av saken. Nemnda viser til at forvaltningslovens regler generelt ikke gjelder for saker som avgjøres verken av forsikringsselskapene eller Finansklagenemnda. Forvaltningslovens virkeområde er i lovens § 1 angitt som "virksomhet som drives av forvaltningsorganer". Finansklagenemnda er ikke et forvaltningsorgan etter loven. For nemndas saksbehandling er fastsatt egne saksbehandlingsregler. Nemnda peker videre på at forvaltningsloven § 31 som forsikrede viser til, etter overskriften gjelder "Oversetting av klagefrister".

Utmålingen av erstatning for tap i fremtidig erverv etter *skadeserstatningsloven* kapittel 3 skjer etter hovedregelen på *individuell* grunnlag. For denne erstatningen ytes påslag for både kapitaliseringsrente og skatteulempe når erstatningen utbetales som et engangsbeløp ettersom erstatning for fremtidig inntektstap og fremtidige utgifter er gjenstand for formuesbeskatning og inntektsbeskatning av avkastningen.

Saken gjelder imidlertid krav om erstatning for skatteulempe i forbindelse med erstatning utbetalt for tap i fremtidig erverv fastsatt etter yrkesskadeforsikringsloven. Beregningen av slik erstatning er *standardisert*, dvs. at det ikke skjer noen utmåling på individuelt grunnlag, jf. yrkesskadeforsikringsloven § 13 annet ledd og forskrift 21.12.90 nr. 1027 om standardisert erstatning (nr. 1027). Utgangspunktet for beregningen er pensjonsgivende inntekt året før skaden ble konstatert. Inntektsgrunnlaget multipliseres med Folketrygdens Grunnbeløp 1. januar. Resultatet av beregningen tilpasses også skadelidtes alder og graden av ervervsuførhet. Bestemmelsene i forskriften går foran skadeserstatningslovens bestemmelse, se yrkesskadeforsikringsloven § 13 første ledd.

Erstatningspostens fremtidige inntektstap er som nevnt standardisert i forskriften, se kapittel 3. Det sies ikke noe i kapittelet om at det standardiserte erstatningsbeløpet skal tillegges kapitaliseringsrente eller skatteulempe. Noe som ville være i strid med den standardiserte løsningen. Forarbeidende til forskriften, tatt inn som vedlegg til utredningen i NOU 1994:20 viser dessuten at det ved utformingen av utkastet til forskrift ble benyttet et nivå som ivaretar så vel hensynet til skatteulempe og (kapitaliseringsrente).

Nemnda finner etter dette ikke grunn til å gå nærmere inn på spørsmålet om avtalen av 2011 kan revideres.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Persons konklusjon

Selskapet gis medhold.

Ved behandlingen deltok Karin M. Bruzelius (leder), Mildrid Felland (selskapsrepresentant), Tania Heimbeck (selskapsrepresentant), Paal Bjønness (forbrukerrepresentant) og Borgar Sandvik (forbrukerrepresentant).